

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ANOVA

เมื่อนำข้อมูลจากการทดสอบสมรรถภาพทางกาย ของกลุ่มทดลองที่ ๑ กลุ่มทดลองที่ ๒ กลุ่มทดลองที่ ๓ และกลุ่มทดลองที่ ๔ คือฝึกเพิ่มความถี่อัตราการวิ่งของชีพจร ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ฝึกวิ่งเฉพาะความถี่อัตราการวิ่งของชีพจร ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ฝึกเพิ่มความถี่อัตราการวิ่งของชีพจร ๓๐ เปอร์เซ็นต์ และฝึกวิ่งเฉพาะความถี่อัตราการวิ่งของชีพจร ๓๐ เปอร์เซ็นต์ มาวิเคราะห์ผลความแตกต่างเป็นวิธีทางสถิติแล้ว ได้มาผลการวิเคราะห์ มาเสนอในรูป ตาราง และแผนภูมิแท่ง ดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๑ สรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบมีนัยเชิงสถิติ ของสมรรถภาพการจับออกซิเจนสูงสุด ระหว่างกลุ่มทดลองที่ ๑ กลุ่มทดลองที่ ๒ กลุ่มทดลองที่ ๓ และกลุ่มทดลองที่ ๔ ก่อนการฝึก

แหล่ง (Source)	ขั้นแห่งความเป็นอิสระ df	ผลบวกของ SS	ความแปรปรวน MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๓	๒.๒	๐.๗๓	
ภายในกลุ่ม				
หรือ ความคลาดเคลื่อน	๓๖	๓๓.๓	๙.๒๕	๐.๘๒
ทั้งหมด	๓๙	๓๕.๕		

$P > .05$ ($.05 F_{3,36} = 4.10$)

จากตารางที่ ๑ แสดงว่ามีนัยเชิงสถิติของสมรรถภาพการจับออกซิเจนสูงสุด ก่อนการฝึกของกลุ่มทดลองที่ 1, 2, 3 และ 4 ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๒ เปรียบเทียบน้ำหนักของร่างกาย ในการทดสอบก่อนฝึก และหลังฝึก ของกลุ่มทดลอง
 ที่ ๑ เติม ๒๕ กรัมทดลองที่ ๒ ว่างเปล่า ๒๕ กรัมทดลองที่ ๓ เติม ๑๕ และกลุ่มทดลองที่ ๔
 ว่างเปล่า ๑๕

กลุ่ม	การทดสอบก่อนฝึก		การทดสอบหลังฝึก		ค่าที
	มีไขมันเล็กน้อย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	มีไขมันเล็กน้อย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
เติม ๒๕	๕๐.๓	๕.๓๘	๕๐.๒	๕.๐๓	๒.๕๕*
ว่างเปล่า ๒๕	๔๔.๖	๕.๔๔	๔๔.๕	๕.๒๔	๑.๕๐
เติม ๑๕	๔๗.๔	๖.๕๔	๔๗.๗	๖.๕๕	๑.๐๐
ว่างเปล่า ๑๕	๔๖.๕	๕.๒๖	๔๖.๕	๕.๕๐	๑.๕๕

* $P < .05$ ($t = ๒.๒๖$)

จากตารางที่ ๒ แสดงว่าน้ำหนักของร่างกายของกลุ่มทดลองที่ ๑ ในภายหลังทดสอบ
 ก่อนฝึกและหลังฝึก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๓ เปรียบเทียบอัตราการเต้นของหัวใจระลอก ในการทดสอบก่อนฝึกและหลังฝึก ของ กลุ่มทดลองฝึกเต็ม ๒๕ ปีครึ่ง เพาะ ๒๕ ปีเต็ม ๑๕ และปีครึ่ง เพาะ ๑๕ ของอัตราเร็ว สูงสุดของชีพจร

กลุ่ม	การทดสอบก่อนฝึก		การทดสอบหลังฝึก		ค่า t
	มีข้อมลเรกคิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	มีข้อมลเรกคิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
เต็ม ๒๕	๗๖.๒	๗.๕๖	๗๖.๕	๖.๗๕	๔.๔๓**
ครึ่งเพาะ ๒๕	๗๗.๓	๓.๕๕	๗๕.๔	๓.๖๖	๔.๑๕**
เต็ม ๑๕	๗๗.๖	๕.๐๗	๗๕.๖	๕.๕๕	๖.๐๗**
ครึ่งเพาะ ๑๕	๗๕.๔	๕.๕๕	๗๕.๖	๕.๑๖	๕.๖๔**

**P < .๐๑ (t = ๓.๖๕)

จากตารางที่ ๓ แสดงว่าอัตราการเต้นของหัวใจระลอกของกลุ่มที่ ๑, ๒, ๓ และ ๔ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐1

ตารางที่ ๔ เปรียบเทียบความดันโลหิต ระยะหัวใจบีบตัว ในการทดสอบกลุ่มเด็กและหญิงเด็ก ของ
 กลุ่มเด็กเต็ม ๒๕๕ กลุ่มเด็กครึ่งเฉพาะ ๒๕๕ กลุ่มเด็กเต็ม ๑๒๕ และกลุ่มเด็กครึ่งเฉพาะ ๑๒๕

กลุ่ม	การทดสอบกลุ่มเด็ก		การทดสอบหญิงเด็ก		ค่า t
	มีระดับเลขคณิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	มีระดับเลขคณิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
เต็ม ๒๕๕	๑๑๐	๒.๒๗	๑๐๔.๕	๑๒.๐๓	๐.๕๔
ครึ่งเฉพาะ ๒๕๕	๑๑๐	๔.๑๗	๑๐๙.๐	๕.๕๕	๑.๐๐
เต็ม ๑๒๕	๑๐๔	๓.๕๕	๑๐๘.๕	๕.๒๒	๐.๕๔
ครึ่งเฉพาะ ๑๒๕	๑๐๔.๕	๔.๕๕	๑๐๖.๐	๑๐.๓๕	๐.๕๕

$P > .๐๑$ ($t = ๓.๒๕$)

จากตารางที่ ๔ แสดงว่าความดันโลหิตระยะหัวใจบีบตัวของกลุ่มที่ 1, 2, 3 และ 4 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐1

ตารางที่ ๕ เปรียบเทียบความดันโลหิตขณะหัวใจคลายตัว ในการทดสอบก่อนฝึกและหลังฝึก ของ
 กลุ่มเดิม ๒๕ วิ่งเขยาร ๒๕ เดิม ๑๕ และวิ่งเขยาร ๑๕ ของกีฬากรีฑาส่งศึก

กลุ่ม	การทดสอบก่อนฝึก		การทดสอบหลังฝึก		ค่า t [*]
	มีฉิมเดรกชนิด	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	มีฉิมเดรกชนิด	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
เดิม ๒๕	๒	๓๑.๓๗	๒	๒.๓๓	๒.๕๕ *
วิ่งเขยาร ๒๕	๒	๕.๒๒	๒	๕.๕๕	๐.๓๓
เดิม ๑๕	๒	๕.๒๗	๒	๕.๓๗	๐.๕๖
วิ่งเขยาร ๑๕	๒	๕.๒๗	๒.๒	๕.๒	๐.๓๓

*P < .๐๕ (t = ๒.๒๒)

จากตารางที่ ๕ แสดงว่าความดันโลหิตขณะหัวใจคลายตัวของกลุ่มที่ ๑ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ นอกนั้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๖ เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ไขมันของร่างกาย ในการทดสอบก่อนฝึกและหลังฝึก ของกลุ่ม
เพศ ๒๕ วัยเฉพาะ ๒๕ เพศ ๓๕ และวัยเฉพาะ ๓๕ ของข้าราชการครูสูงสุด

กลุ่ม	การทดสอบก่อนฝึก		การทดสอบหลังฝึก		ค่าที
	มีดั้มเลขคณิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	มีดั้มเลขคณิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
เพศ ๒๕	๗.๓	๑.๔๔	๖.๕	๑.๔๕	๕.๐๖ **
วัยเฉพาะ ๒๕	๕.๑	๒.๒๕	๗.๒	๒.๓๕	๓.๕๖ **
เพศ ๓๕	๕.๒๕	๒.๗๖	๗.๕๕	๒.๐๕	๓.๒๑ *
วัยเฉพาะ ๓๕	๗.๐๐	๒.๕๕	๖.๕๕	๒.๗๖	๖.๒๓ **

*P < .๐๕ (t = ๒.๒๖)

**P < .๐๑ (t = ๓.๒๕)

จากตารางที่ 6 แสดงว่าเปอร์เซ็นต์ไขมันของร่างกายของกลุ่มที่ 3 แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐5 ส่วนกลุ่มที่ 1, 2 และ 3 แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐1

ตารางที่ ๗ เปรียบเทียบสมรรถภาพการขับออกซิเจนสูงสุด ในการทดสอบก่อนฝึกและหลังฝึก ของ กลุ่มเดิม ๒๘ วิ่งเหยาะ ๒๘ เดิม ๓๘ และวิ่งเหยาะ ๓๘ ของข้าราชการพลเรือนสูงสุด

กลุ่ม	การทดสอบก่อนฝึก		การทดสอบหลังฝึก		ค่า t
	มีดั้มเลขคณิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	มีดั้มเลขคณิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
เดิม ๒๘	๕๖.๕๕	๖.๓๕	๖๐.๐๕	๕.๐๐	๓.๕๕ **
วิ่งเหยาะ ๒๘	๕๕.๕๐	๓.๕๕	๖๐.๕๖	๓.๖๖	๓.๐๕ *
เดิม ๓๘	๕๖.๕๕	๖.๓๕	๖๐.๕๕	๕.๕๕	๕.๓๖ **
วิ่งเหยาะ ๓๘	๕๖.๕๐	๕.๕๖	๖๐.๕๖	๓.๐๕	๕.๕๕ **

*P < .๐๕ (t = ๒.๖๖)

**P < .๐๑ (t = ๓.๖๕)

จากตารางที่ ๗ แสดงว่าสมรรถภาพการขับออกซิเจนสูงสุดของกลุ่มที่ 1, 3 และ 4 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐1 ส่วนกลุ่มที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐5

ตารางที่ ๕ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมของน้ำหนักของร่างกายก่อนและหลังการฝึกเดิน และฝึกวิ่งเหยาะ ของกลุ่มเดิน ๒๕ วิ่งเหยาะ ๒๕ เดิน ๒๕ และวิ่งเหยาะ ๒๕ ของข้าราชการสูงสุด

แหล่งความแปรปรวน	df	SS _{y'}	MS _{y'}	F
ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๐๗.๓๘	๓๕.๗๘	๑๐.๘๖*
ภายในกลุ่ม	๓๕	๑๒๖.๗๖	๓.๕๑	
ทั้งหมด	๓๘	๒๓๔.๑๔		

*p < .๐๑ (.๐๑ F_{๓, ๓๖} = ๘.๓๘)

จากตารางที่ ๕ แสดงว่ามัธยฐานเลขคณิตของน้ำหนักของร่างกายของกลุ่มที่ 1, 2, 3 และ 4 มีอย่างน้อย 1 กลุ่มที่แตกต่างกันเพื่อต้องการทราบว่ามัธยฐานเลขคณิตใดมีความแตกต่างกันจึงเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕ ผลการทดสอบมีมติเลขคณิตที่ปรับแล้วของน้ำหนักของร่างกายก่อนและหลังการฝึกเดิน
๒๕ วิ่งเหยาะ ๒๕ เคน ๒๕ และวิ่งเหยาะ ๒๕ เป็นรายคู่ โค้ววิธองเซฟเฟ

กลุ่มฝึก	ค่ามัธยเลขคณิต	วิ่งเหยาะ ๒๕	เคน ๒๕	เคน ๒๕	วิ่งเหยาะ ๒๕
		๔๔.๓๕	๔๖.๔๔	๔๔.๒๔	๔๔.๕๐
วิ่งเหยาะ ๒๕	๔๔.๓๕		๒.๕๕*	๓.๕๕**	๔.๐๖**
เคน ๒๕	๔๖.๔๔			๑.๓๕	๑.๕๓
เคน ๒๕	๔๔.๒๔				๐.๒๖
วิ่งเหยาะ ๒๕	๔๔.๕๐				

*P < .๐๕ (d = ๒.๕๖)

**P < .๐๑ (d = ๓.๐๖)

จากตารางที่ ๑ แสดงว่ามัธยเลขคณิตของน้ำหนักของร่างกายของกลุ่มที่ ๔
แตกต่างจากกลุ่มที่ ๒ และกลุ่มที่ ๑ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕ พร้อมกับนั้นก็แตกต่าง
จากกลุ่มที่ ๓ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๑ นอกจากนี้ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๑๐ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนรวมของอัตราการเต้นของหัวใจขณะพัก ก่อนและหลังการฝึกเดิน ๒๐% ฝึกวิ่งเหยาะ ๒๐% ฝึกเดิน ๓๐% และฝึกวิ่งเหยาะ ๓๐% ของอัตราสูงสุดที่พอร

แหล่งความแปรปรวน	df	SSy'	MSy'	F
ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๕๕๒.๐๗	๕๑๗.๓๖	- ๑๒.๑๕
ภายในกลุ่ม	๓๕	- ๑๕๕๐.๓๓๕๕	- ๔๔.๕๘	
ทั้งหมด	๓๘	๒๐.๗๓๕๓		

$$P > .๐๑ \quad (.๐๑ F_{๓,๓๖} = ๔.๓๔)$$

จากตารางที่ 10 แสดงว่ามีขั้มเลขคณิตของอัตราการเต้นของหัวใจขณะพักของกุ่มที่ 1, 2, 3 และ 4 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐1

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๑ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมของความดันโลหิตขณะหัวใจบีบตัว ก่อนและหลังการฝึก
เดิน และปีกรังเหยาะ ของกลุ่มเดิน ๒๕ วิ่งเหยาะ ๒๕ เดิน ๓๕ และวิ่งเหยาะ ๓๕ ตาม
ลำดับ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS _{y'}	MS _{y'}	F
ระหว่างกลุ่ม	๓	๓๒, ๓๒	๑๐, ๘๐	๐, ๓๐
ภายในกลุ่ม	๓๕	๑๒๖, ๓๘	๓, ๖๐	
ทั้งหมด	๓๘	๑๕๘, ๗๐		

$$P > .05 \quad (.05 F_{3, 35} = 6.59)$$

จากตารางที่ 11 แสดงว่ามีชนิดเลขคณิตขณะหัวใจบีบตัวของกลุ่มที่ 1 .. 2,
3 และ 4 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยพัชยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๒ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนรวมของความดันโลหิตขณะหัวใจอาบทั่ว กทมและหนังกการ
ฝึกเดิน ๒๕๕ ปีครึ่งเฉพาะ ๒๕๕ ปีครึ่ง ๓๕๕ และปีครึ่งเฉพาะ ๓๕๕ ของข้าราชการครูสูงสุด

แหล่งความแปรปรวน	df	SS _{y'}	MS _{y'}	F
ระหว่างกลุ่ม	๓	๓๕๕๕.๕๕	๑๑๘๕.๑๘	๑๑.๒๗
ภายในกลุ่ม	๓๕	๓๕๕๐๐.๕๕	๑๐๑๕.๕๐	
ทั้งหมด	๓๘	๓๖๐๕๖.๑๐		

$P > .01$ ($.01$ $F_{3, 35} = 6.๓๘$)

จากตารางที่ 12 แสดงว่ามีชนิดของความสัมพันธ์โลหิตขณะหัวใจอาบทั่วของกลุ่ม
ที่ 1, 2, 3 และ 4 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๑ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมของเปอร์เซ็นต์ไขมันของร่างกาย ก่อนและหลังการฝึกเดิน ๒๕ นกวิ่งเหยาะ ๒๕ นกเดิน ๒๕ และนกกิ่งเหยาะ ๒๕ ของสัตว์ราชภัฏสงขลาค

แหล่งความแปรปรวน	df	SSy'	MSy'	F
ระหว่างกลุ่ม	๓	๑.๒๗	๐.๔๒	๑.๗๖
ภายในกลุ่ม	๓๕	๑๑.๔๔	๐.๓๓	
ทั้งหมด	๓๘	๑๓.๑๖		

$P > .05$ ($.05 F_{3, 35} = 4.04$)

จากตารางที่ 13 แสดงว่าไม่มีผลแตกต่างของเปอร์เซ็นต์ไขมันของร่างกายของกลุ่มที่ 1, 2, 3 และ 4 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมของสมรรถภาพการจับออกซิเจนสูงสุดของและ
หลังการฝึกเพิ่ม ๒๘ สัปดาห์เฉพาะ ๒๘ ฝึกเพิ่ม ๓๔ และฝึกเพิ่มเฉพาะ ๓๔ ของสัตว์ทดลอง
ทั้งหมด

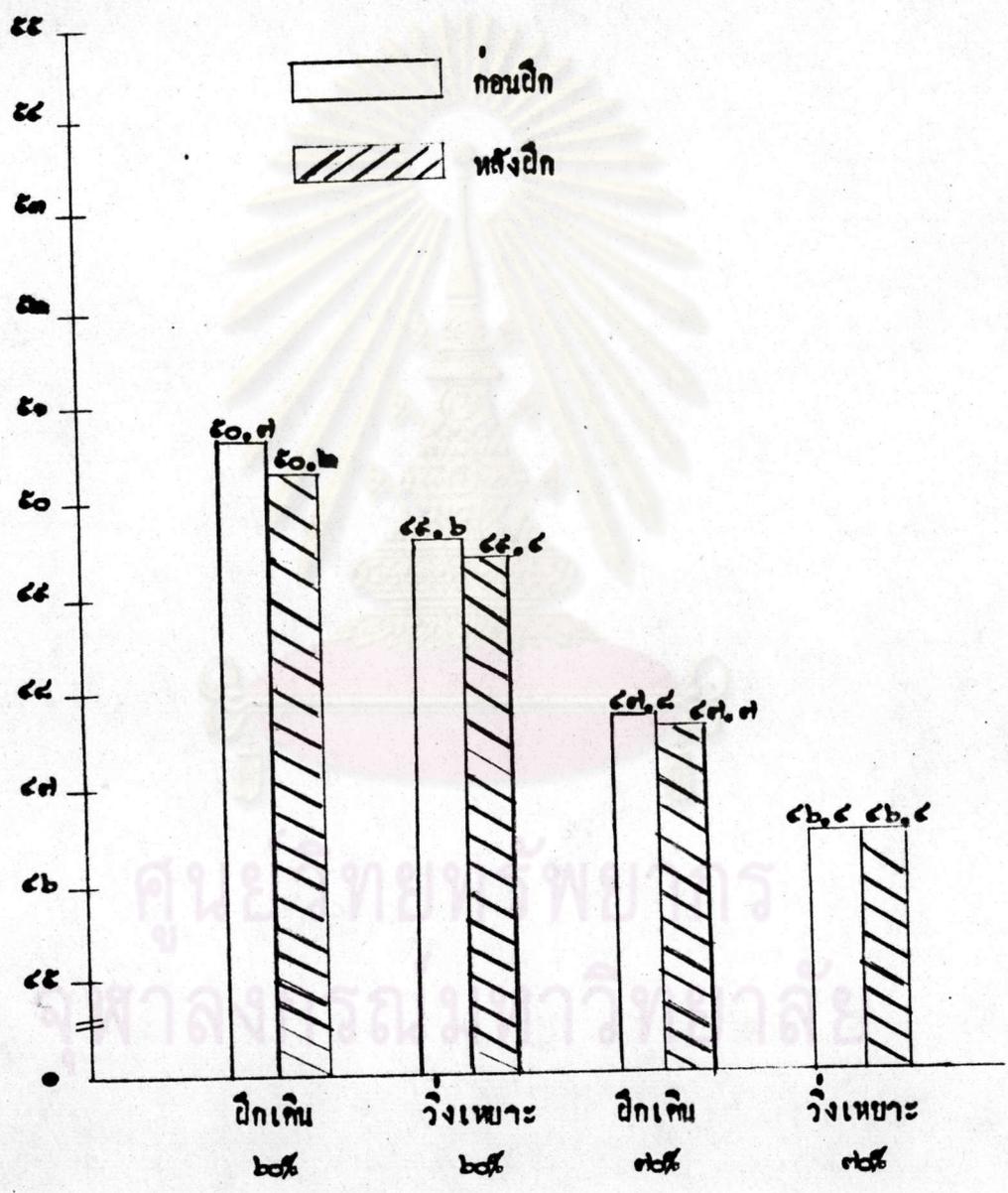
แหล่งความแปรปรวน	df	SS _{y'}	MS _{y'}	F
ระหว่างกลุ่ม	๓	๔๖๓.๓๖	๑๕๔.๓๖	๑๖.๐๕
ภายในกลุ่ม	๓๕	๓๐๖.๕๕	๘.๗๖	
ทั้งหมด	๓๘	๗๖๙.๙๑		

$P > .05$ ($.05 F_{3, 35} ๘.๓๔$)

จากตารางที่ 14 แสดงว่าหิมเลขคณิตของสมรรถภาพการจับออกซิเจนสูงสุดของ
กลุ่มที่ 1, 2, 3 และ 4 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

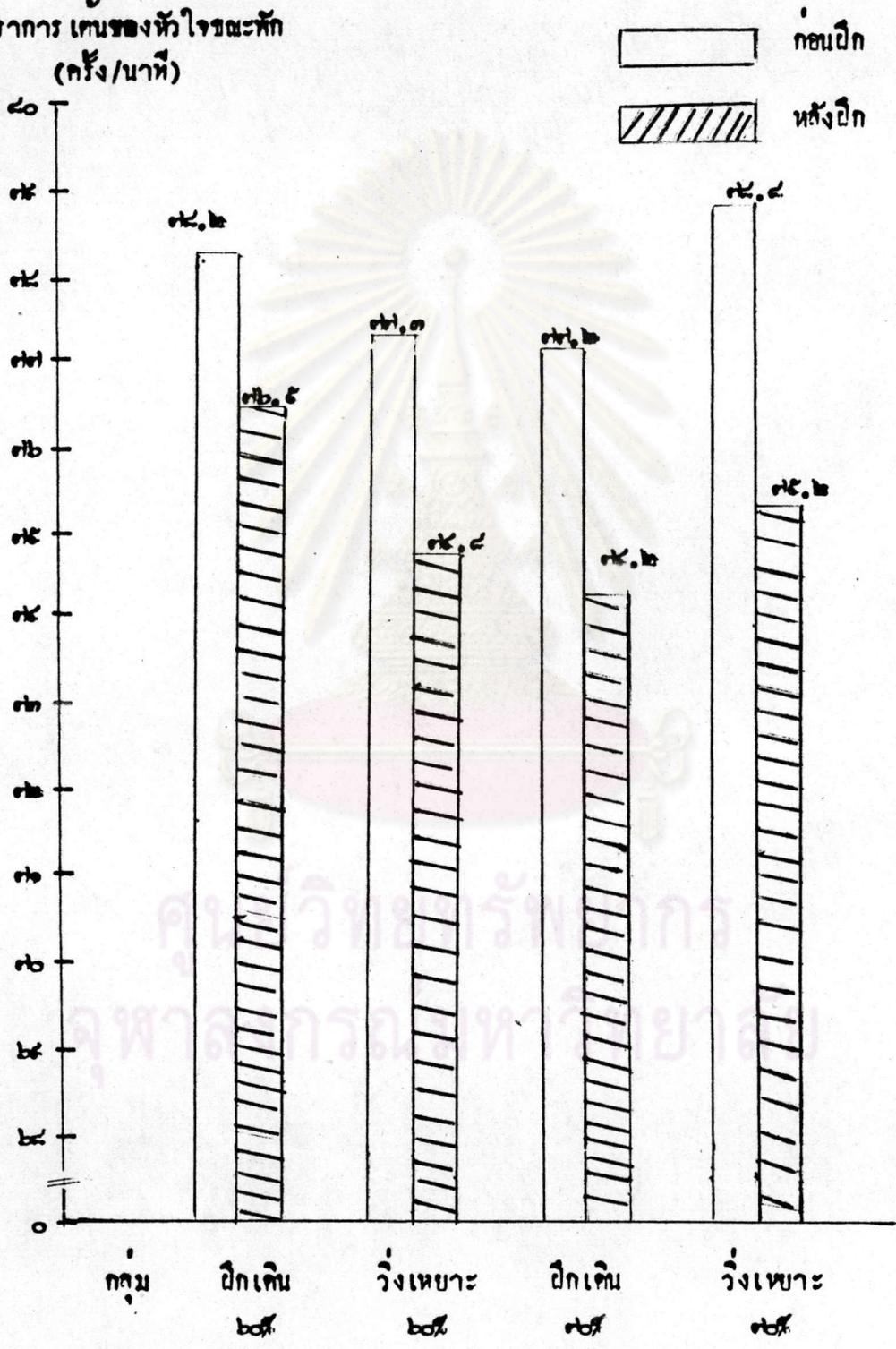
น้ำหนักของร่างกาย (กิโลกรัม)

แผนภูมิที่ ๑ แสดงค่าร้อยละเฉลี่ยของน้ำหนักของร่างกายก่อนฝึก หลังฝึก และระหว่างกลุ่มฝึก
 20% วังเหาะ 20% ฝึก 30% และฝึกวังเหาะ 30% ของสัตว์ทดลอง

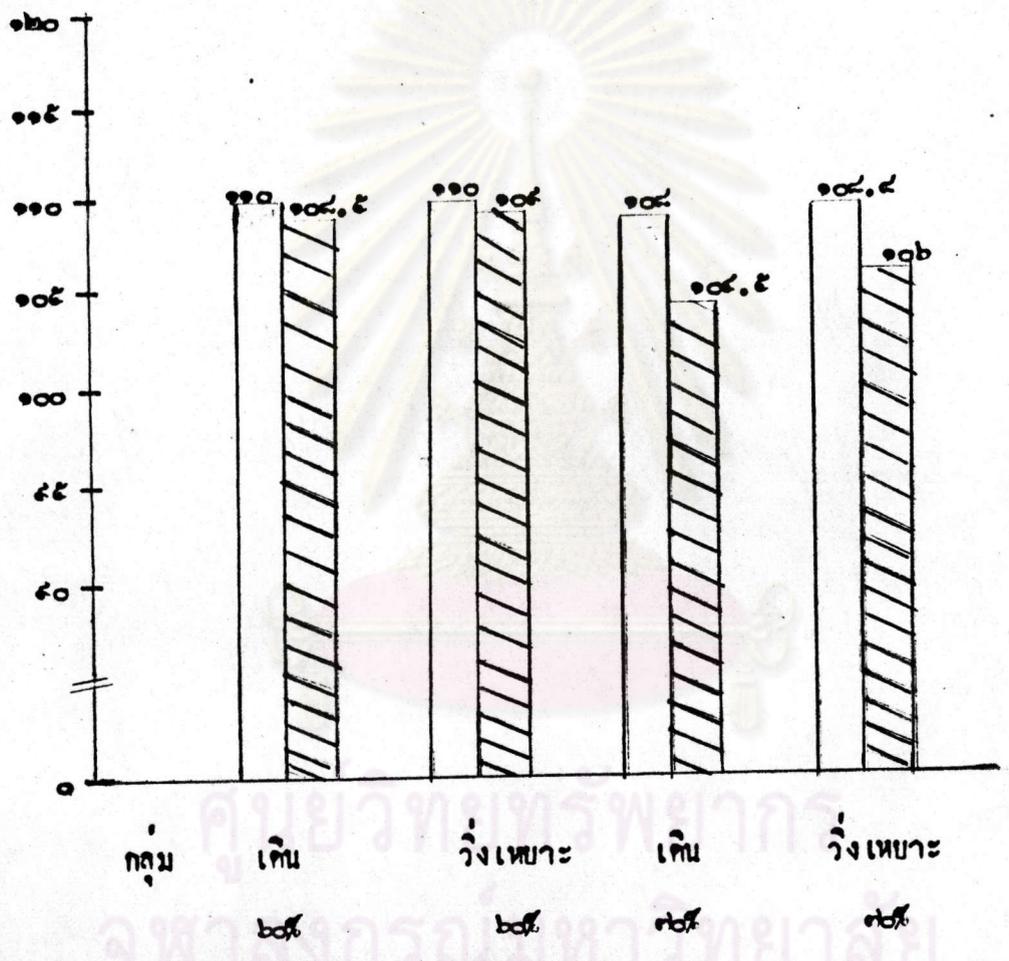
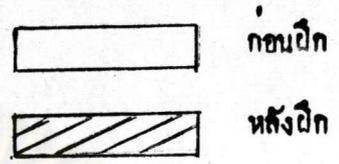
อัตราการเต้นของหัวใจขณะพัก
(ครั้ง/นาที)

หมายเหตุ : แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต แสดงอัตราการเต้นของหัวใจขณะพัก ก่อนฝึกและหลังฝึก และระหว่างกลุ่มปีก เคน ๒๐% วิ่งเหยาะ ๒๐% เคน ๒๐% และวิ่งเหยาะ ๒๐% ของอัตราสูงสุดที่พบ

ความสนใจลักษณะหัวใจบีบตัว

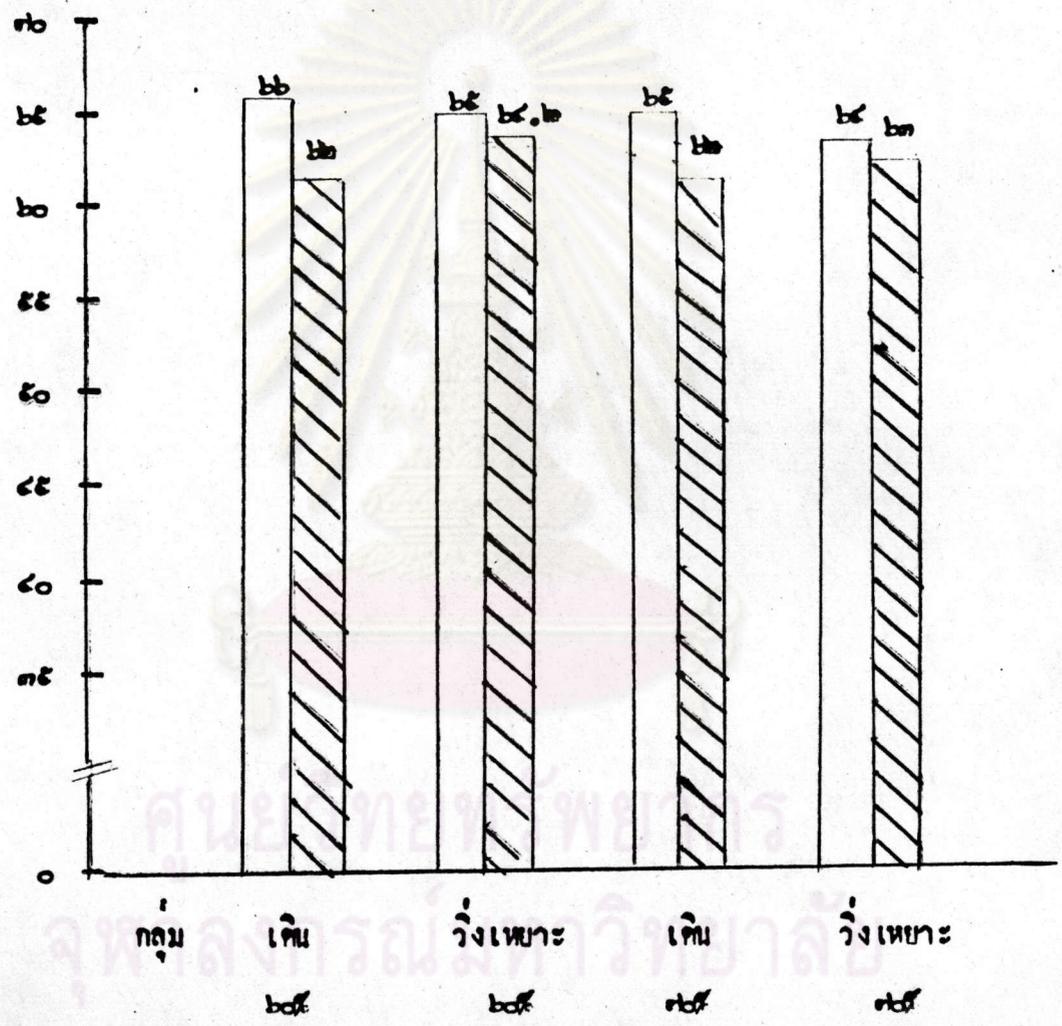
มิลลิ เมตรปรอท

แผนภูมิที่ ๓ แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต ของความสนใจลักษณะหัวใจบีบตัว ก่อนฝึก หลังฝึก และระหว่างกลุ่มฝึก
 เคิน bc วิ่งเหยาะ bc เคิน abc และวิ่งเหยาะ ab

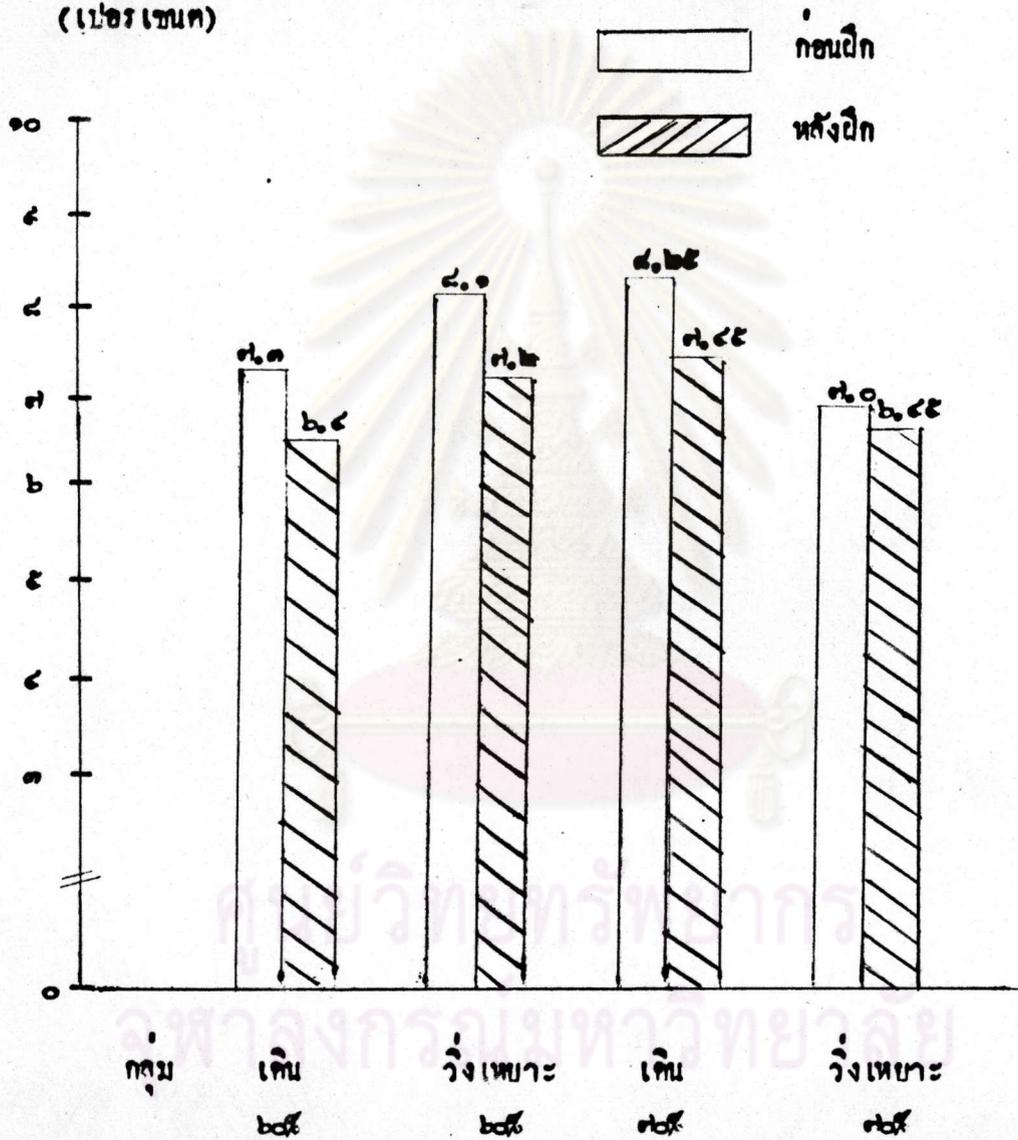
ความดันโลหิตขณะหัวใจคลายตัว
มิลลิเมตรปรอท

□ ก่อนฝึก
▨ หลังฝึก

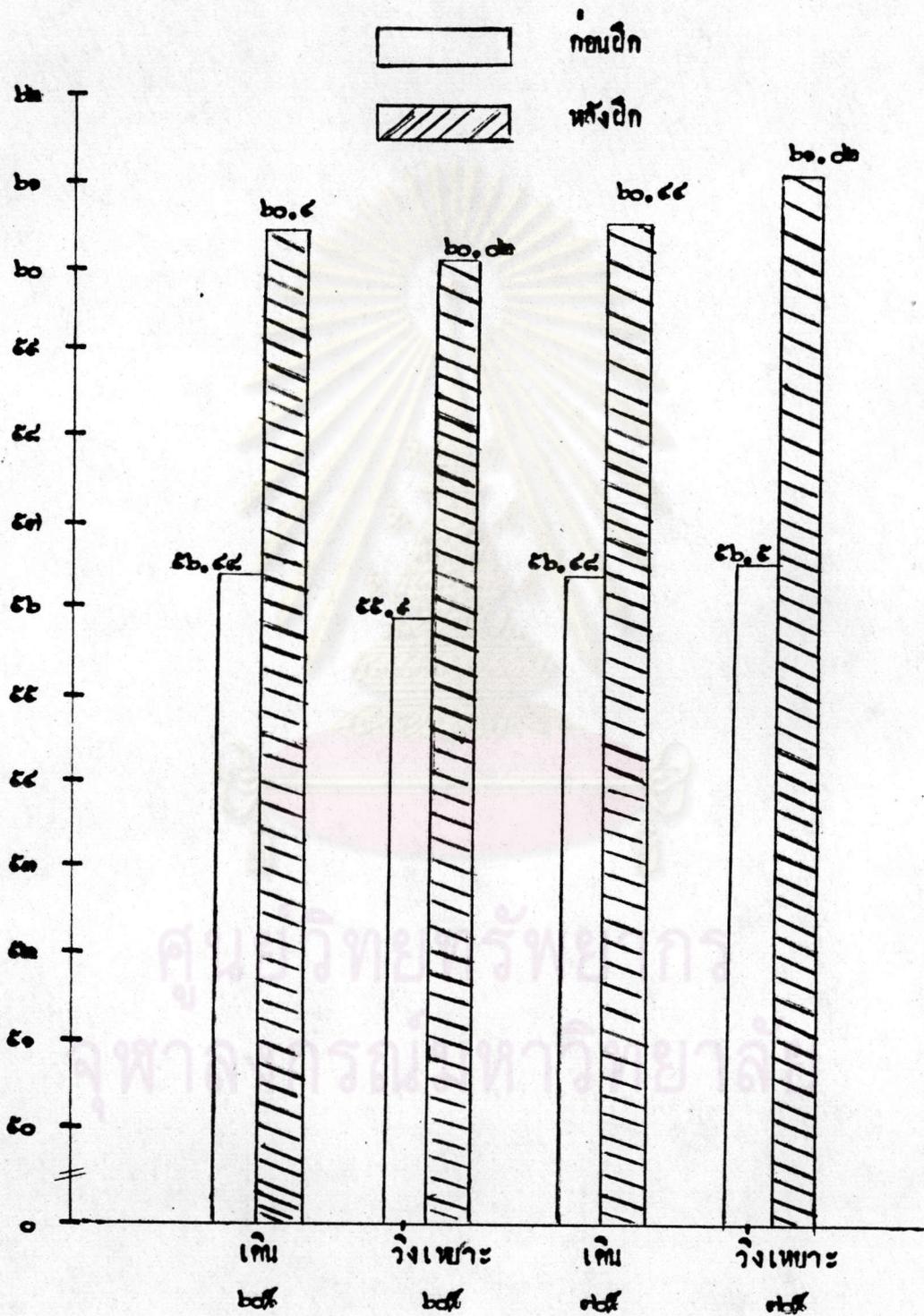

แผนภูมิที่ ๔ แสดงค่ามัธยฐานของความดันโลหิตขณะหัวใจคลายตัว ก่อนฝึก หลังฝึก และระหว่างกลุ่มฝึก ของกลุ่มฝึกไดแอสโตลิก bc, วังเหาะ bc, ไดแอสโตลิก cd และวังเหาะ cd

เปอร์เซ็นต์ไขมันของร่างกาย
(เปอร์เซ็นต์)

แผนภูมิที่ ๕ แสดงค่ามีไขมันของร่างกาย ก่อนฝึก หลังฝึก และระหว่าง กลุ่มฝึกไขมัน ๒๐% ไขมัน ๔๐% ไขมัน ๖๐% และระหว่าง

แผนภูมิที่ ๖ แสดงค่าปริมาตรเลือดหัวใจ ของสมรรถภาพการจับออกซิเจนสูงสุด ก่อนฝึก หลังฝึก และระหว่าง กลุ่มฝึกเดิม ๒๐๕ วิ่งเหาะ ๒๐๘ เดิม ๒๐๙ และวิ่งเหาะ ๒๑๐